

2013. november 8. Rábaközi Magazin cikke, Baranyai Lajossal

Kevés apának adatik meg, hogy mindkét fia a nyomdokaiba lép

Hogy működik a karburátor, a fék, a dugattyú és a lámpatest? Az autószerelők nemcsak elvi síkon ismerik a választ, hisz a funkciók jócskán beléjük ivódnak a gyakorlati képzőhelyen. A két fiú és egy leány édesapja ha nem dolgozik, nagypapaként négy unokájának örül.

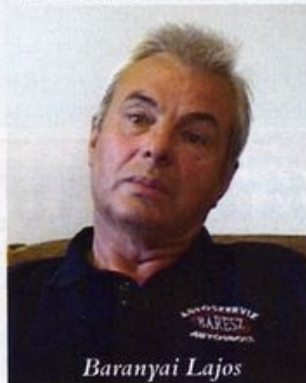
TÉT

Baranyai Lajos szülei a mezőgazdaságból éltek, s fiukat is megpróbálták bevonni a munkába, aminek ő nem örült túlságosan, mert inkább az ipar érdekelte. Az autószerelő érdekességként megemlítette: két öccse szintén erre a területre tévedt, de a karosszéria lakatosok azóta elhagyták a szakmát.

– Már gyerek fejjel érdekelték a gépek, és fiatal koromban is figyelgettem őket. Ez volt a kiinduló gondolata, hogy autószerelő lettem – mesélte a Tét legrégibb utcájában működő vállalkozás tulajdonosa. A tétai autójavítóban gyakoronkoskodó tanuló a győri 400-as Sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetbe járt. Baranyai Lajos szerint nem túlzás, hogy Európa szerte példaeértékű volt az iskola képzése. Kitűnő tanáraitól jó elméleti tudást kaptak, inasként pedig az idő, tapasztalt kollégáktól lesték el a mesterség alapjait. A tanoncok hónapról hónapra egyre biztosabb kézzel nyúltak az alkatrészekhez, így néhány esztendő múlva a sikerélmények is megjöttek.

– Főleg a fiataloknak mondom: legyenek nagyon türelmesek, mert ebben a szakmában 8-10 év is kell, míg valaki olyan szintre jut, hogy önállóan dolgozhat. Az alkatrészeket lehet cserélni, de igazán belemerülni, ahhoz több idő kell

– tette hozzá a mester, aki sokáig képezte magát munka mellett. Baranyai Lajos 1970-től 1990-ig különböző autójavítóknál dolgozott, a végén pedig már a vizsgáztatással is foglalkozott. Mivel éppen építkezett, több pénzre volt

Baranyai Lajos

szüksége, ezért két évig másodállást is vállalt, majd a rendszerváltáskor úgy döntött, hogy kiváltja az ipart. A főállású vállalkozó ügyfélköre fokozatosan épült fel, mert eleinte a család és a barátok járműveit vette kezelésbe, de az elégedett emberek továbbadták a jó hírt ismerőseinek. Az autószerelő mindkét fia beletanult a szakmába, így az ő közreműködésükkel tovább bővítették a kliensi kört.

Folyamatos megújulást kíván az autószerelő szakma.

– Sosem jutottam el odáig, hogy nem bízok magamban, vagy a szakmában, illetve az ügyfeleimben – mondta Bara-

A tétai autószerelő családja körében

nyai Lajos, aki nem vett észre nagyobb ingazodást a vállalkozásában. A mester megjegyezte: a kis cégek rugalmasabbak, ezért könnyebben alkalmazkodnak a változó gazdasági környezethez. A 43 éve a szakmában tevékenykedő tétai autószerelő a keleti ipar bukásától a nyugati technika elterjedéséig sok mindent átélt. A „kocka” autók mai szemmel nagyon primitívek, de a maga korában a Trabant is hálás autó volt, és sokan kedvelték a strapabíróbb Wartburgot és Ladát. Az új típusú járművek további kihívást jelentenek számára, aminek mindig meg tudott felelni. Leszögezte: a szerzőket hamar félre lehet tenni, mert a műszertechnikai és diagnosztikai eszközök rövid idő alatt elavulnak, és a fejlődéshez tanulmányozni kell az újabb szakirodalmat.

Az autógyártók információikkal nem segítik a kisebb márkafüggetlen szervizeket, akiknek viszont nagy előnyük a rugalmasság, mert ha reggel hatkor vagy szombat délután ér oda az ügyfél, ők akkor is fogadják. A szolidabb árak mellett az emberbarát kiszolgálást is garantálják. Nem maradhat fenn sokáig az a vál-

lalkozás, mely kihasználja az ügyfeleket. Baranyai Lajos szerint a kölcsönös bizalom kifizetődőbb mindkét félnek, mert az elégedett kuncsaft hosszú évtizedeken keresztül kedvenc autószerelőjéhez. A mester két fia már modernebb szemléletet képvisel, de fiatalos lendületüket ötvözve tapasztalt édesapjuk tudásával, az esetek többségében jól végződik.

– A mindennapi problémamegoldásban természetesen előfordulnak sűrűlódások, mert nem mindig egyformán képzeljük el. Az apa fia kapcsolatnál nem nagyon lehet több, de annyira összecsiszoltunk, hogy egymás szeméből látjuk, melyikünk elképzelése az erősebb, és akkor azt hagyjuk érvényesülni. Nem olyan világot élünk, amely alapján túlzott optimizmussal lehetne a jövőbe nézni, de mi nem adjuk fel. Megyünk az úton, és próbálunk alkalmazkodni a körülményekhez – fogalmazott Baranyai Lajos, aki ha újra kezdhethetné, megint ezt a szakmát választaná. – Szép családom van, és azt csinálom, amit szeretek. Azt hiszem, elégedett ember vagyok!

